

држављанин Републике Србије има право да бира и да буде биран. Дакле, неопходно је да буду испуњена следећа три услова: 1) држављанство Републике Србије; 2) пунолетство; 3) пословна способност, па да једно лице може да врши изборно („бирачко“) право, а то право обухвата право свакога да бира (активно бирачко право) и да буде биран (пасивно бирачко право). Начин остваривања изборног права уређује се законом, а упис у јединствени бирачки списак јесте услов за остваривање изборног (бирачког) права. Јединствени бирачки списак уређен је Законом о јединственом бирачком списку. По Уставу, изборно право је опште и једнако, што значи да га има свако лице које испуњава напред наведене услове и да свачији глас на изборима вреди једнако. Избори су слободни и непосредни, а гласање је тајно и лично. Поред тога што омогућује грађанима да се кандидују на изборима и да бирају своје представнике који ће у њихово име вршити власт, изборно право омогућује грађанима и учешће у појединим облицима непосредне демократије, као што су референдум и народна иницијатива. Изборно право ужива правну заштиту у складу са законом.

Слобода окупљања. Устав гарантује да је мирно окупљање грађана слободно. Окупљање у затвореном простору не подлеже одобрењу нити пријављивању, док се зборови, демонстрације и друга окупљања грађана на отвореном простору пријављују надлежном државном органу, у складу са законом. Слобода окупљања није право апсолутног карактера, јер се може законом ограничити, али само ако је то неопходно ради заштите јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије.

Слобода удруживања. Устав јемчи слободу политичког, синдикалног и сваког другог удруживања, која обухвата и негативан аспект ове слободе – право да се остане изван сваког удружења. Удружења се оснивају без претходног одобрења, уз упис у регистар који води надлежни државни орган, у складу са законом. Устав утврђује и границе слободе удруживања, прво прокламујући да су забрањена тајна и паравојна удружења, а затим утврђујући да Уставни суд може забранити само оно удружење чије је деловање усмерено на насилно рушење уставног поретка, кршење зајемчених људских или мањинских права или изазивање расне, националне или верске мржње. Поред тога, да не би била доведена у питање њихова непристрасност и објективност, Устав утврђује да судије Уставног суда, судије, јавни тужиоци, Заштитник грађана, припадници полиције и припадници војске не могу бити чланови политичких странака.

Право на учешће у управљању јавним пословима, као и **право на петицију** такође спадају у ову групу људских права (политичка права).

4. Економска, социјална и културна права.

Право на имовину. Устав јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона. Ово право није апсолутног карактера, јер по Уставу право својине може бити одузето или ограничено, али само у јавном интересу који је утврђен на основу закона и уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. Такође, законом се може ограничити начин коришћења имовине. Одузимање или ограничење имовине ради наплате пореза и других дажбина или казни дозвољено је само у складу са законом.

Право на рад. Ово право је комплексног карактера и обухвата читав низ посебних права. Устав прво јемчи право на рад, у складу са законом, а затим утврђује битне елементе тог права. Тако, свако има право на слободан избор рада. Свима су, под једнаким условима, доступна сва радна места. Свако има право на поштовање достојанства своје личности на раду, безбедне и здраве услове рада, потребну заштиту на раду, ограничено радно време, дневни и недељни одмор, плаћени годишњи одмор, правичну накнаду за рад и на правну заштиту за случај престанка радног односа. Нико се, по Уставу, тих права не може одрећи. Женама, омладини и инвалидима омогућују се посебна заштита на раду и посебни услови рада, у складу са законом. Треба имати у виду да право на рад не подразумева обавезу државе да обезбеди запослење сваком радно способном грађанину. Из специфичне правне природе овог права произлази да је то пре свега право да се ради, право на релативну сигурност радног односа и право на материјално обезбеђење за време